

Rotlle núm. TSJP-0000003/2020
Causa Tribunal de Corts núm.6000106/18

AUTE 21-2020

PARTS:

Apel·lant: Sr. F.R.D.F.

Advocat: Sr. Joan Miro Ariza

Apel·lat: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD

Magistrades: Sra. Marie CONTE

Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, a tres de febrer del dos mil vint.

En el recurs d'apel·lació interposat contra el aute de data 17-12-2019 dictat pel Tribunal de Corts en la causa núm. 6000106/18 del Tribunal de Corts. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO**.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que per Aute de data 17 de desembre de 2019 el Tribunal de Corts acordà no fer aplicació del Decret d'Indult atorgat per S.S.E.E. els Coprínceps en data 18 d'octubre del 2019 a favor del penat F.R.D.F., concedir-li el benefici penitenciari de la reducció de la pena de presó ferma d'1,5 dies per mes i denegar-li la llibertat condicional.

II.-RESULTANT: Que contra l'esmentat Aute interposà recurs d'apel·lació la representació lletrada de F.R.D.F. per impugnar la interpretació que es fa del concepte de reincident per excloure al recurrent de l'aplicació del indult i demanant la concessió del benefici de la llibertat condicional.

III.-RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs i interessa la confirmació de l'Aute recorregut en considerar correcta la interpretació que es fa del concepte de reincidència, afegint, a més, que el delicte d'encobriment pel qual ha estat condemnat el recurrent també estaria exclòs de l'aplicació de l'indult.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que la qüestió controvertida és la interpretació del concepte de "*delinqüents reincidents*" que utilitza el Decret d'Indult de data 13 de setembre de 2019, ja que el Tribunal de Corts considera, coincidint amb el criteri del Ministeri Fiscal, que per reincident s'ha d'entendre el que ha estat condemnat per més d'un delicte, qualsevol que sigui la seva tipologia, mentre que la part recurrent entén que per reincident s'ha d'entendre el que és considerat com a tal en el Codi Penal.

L'article 6 del Decret d'indult de data 13 de setembre de 2019 atribueix als tribunals andorrans la competència per interpretar el Decret, quan, com en aquest cas, sigui necessari.

La qüestió sobre que s'ha d'entendre per delinqüents reincidents és nova, ja que en cap dels anteriors Decrets de concessió d'indults s'ha fet esment a aquesta condició per excloure del benefici als condemnats en qui concorregués, de forma que no existeix cap precedent interpretatiu.

Així, en els Decrets de 14 de març de 1994, 17 d'abril de 1996, 15 de setembre de 1997, 7 de desembre de 1999, 29 d'octubre de 2003, 8 de setembre de 2010 i 1 d'agost de 2014, a banda de la tipologia delictiva, només es feia referència a la mala conducta i a la condemna en rebel·lia com a elements d'exclusió de l'indult als condemnats en qui concorreguessin aquestes circumstàncies. Això significa que l'indult podia ser d'aplicació a persones que no tenien la condició de delinqüents primaris i havien estat condemnats per més delictes, de igual o diferent naturalesa, de forma que la reiteració en la activitat delictiva no era considerada rellevant per a poder-se beneficiar un condemnat de l'indult.

Dos són les accepcions que pot tenir la paraula reincident.

Una és la jurídica, consignada a l'article 30.7 del Codi Penal, segons el qual reincident és aquell que en el moment de la comissió del delicte ha estat condemnat per un altre delicte que tingui assenyalada pena igual o superior o per diversos delictes encara que tinguin assenyalada pena inferior, sempre que

es tracti de delictes compresos en el mateix títol del Codi Penal i que siguin de la mateixa naturalesa.

L'altra és l'accepció gramatical, segons la qual, reincident és el que ha comès més d'un delicte.

Malgrat de que no disposem d'una interpretació autèntica, en el sentit de que els Coprínceps atorgants de l'indult hagin explicat la seva intenció, l'indult ha estat informat pel President del Tribunal de Corts i pel Fiscal General, el que condueix raonablement a pensar que si s'hagués volgut excloure de l'indult al condemnats que no fossin delinqüents primaris, s'hagués utilitzat una expressió diferent a la de reincident, la qual té un clar i concret significat en el dret penal, matèria en què les autoritats informants són experts.

Tanmateix, l'indult ha de ser aplicat pels tribunals andorrans i, per tant, no va dirigit a persones llegendes en dret, de forma que resulta lògic entendre que si els conceptes emprats tenen una significació jurídica és aquesta la que ha de prevaldre.

En definitiva, si els anteriors Decrets d'indult no van excloure la seva aplicació als que ja havien comès altres delictes, si l'indult ha estat informat per dos autoritats expertes en dret penal i si l'indult ha de ser aplicat pels tribunals, considerem que el concepte de reincident ha de ser interpretat en el seu concepte jurídic i que el que s'ha volgut és que no s'apliqués per reduir les penes imposades a persones que han estat ja condemnades per igual o similars fets delictius, reduint així l'àmbit d'aplicació d'anteriors indults, però no fins al punt d'excloure als que ja havien estat condemnat per altres delictes de diferent tipologia.

Per tant, s'ha d'excloure dels beneficis de l'indult només als condemnats que en el moment de cometre el delicte hagin estat en ferma per delictes castigats amb penes iguals o superiors, o per diversos delictes encara que tinguin assenyalada pena inferior, sempre que es tractin de delictes compresos en el mateix títol del Codi Penal i siguin de la mateixa naturalesa.

Com F.R.D.F. no és reincident en el sentit jurídic, perquè no ha estat condemnat per altres delictes contra l'administració de justícia, no pot ser per aquest motiu exclòs dels beneficis de l'indult.

II.- CONSIDERANT: que el Ministeri Fiscal, tot i que el Tribunal de Corts no ha exclòs l'aplicació de l'indult al recurrent per aquest motiu, considera que no seria d'aplicació per la naturalesa del delicte comès, ja que malgrat trobar-se l'encobriment comprés dintre dels delictes contra l'administració de justícia, també ha afectat a la vida i integritat física, en tractar-se el delicte encobert d'una temptativa d'assassinat.

És cert que l'indult és una mesura excepcional i que, per tant, la seva aplicació i interpretació ha de ser de manera estricta i no extensiva, però això el que vol dir és que no es pot aplicar a supòsits diferents als establerts en la disposició que concedeix l'indult, com tampoc es pot deixar d'aplicar al supòsits previstos.

L'article segon del Decret d'indult exclou de la seva aplicació a una sèrie de delictes que coincideixen amb la nomenclatura utilitzada pel Codi Penal per la seva designació en els diferents títols i capítols en què es divideix el text. És per això que considerem que només han de ser exclosos de l'aplicació de l'indult aquells delictes majors compresos en els títols i capítols del Codi Penal als què es fa referència en el Decret.

L'encobriment és un delicte comprés en el Capítol III del Títol XXII del Codi Penal, que consigna els delictes contra l'administració de justícia. Dels delictes compresos en aquest títol, el Decret exclou els delictes contra el blanqueig de diners i de valors compresos en el capítol IV, als que fa referència expressament, i res diu dels altres delictes contra l'administració de justícia, als quals, per tant, els hi es d'aplicació l'indult.

D'altra banda, amb independència de qual sigui el delicte encobert, el delicte d'encobriment és un delicte autònom i no una forma de participació en el delicte encobert. El bé jurídic protegit és el normal i correcte funcionament de l'administració de justícia i no apareix en el catàleg de delictes que el Decret exclou de l'aplicació de l'indult, el que fa que una estricta aplicació d'aquest Decret determini que pugui ser tributari de la seva aplicació.

III.- CONSIDERANT: que concorren tots els requisits necessaris per l'aplicació de l'indult a F.R.D.F., doncs el delicte d'encobriment el va cometre abans del dia 13 de setembre del 2019, l'encobriment no és un dels delictes exclosos de la seva aplicació, la pena imposada va ser de presó, el Sr. R. no és delinqüent reincident, no ha observat mala conducta habitual en el curs de llur internament i no ha estat condemnat en rebel·lia.

L'aplicació de l'indult comporta la reducció de la pena imposada en sis mesos, fet que altera les previsions de compliment de la pena, tenint en compte també que la resolució recorreguda concedeix al Sr. R. el benefici de la reducció de la pena de presó ferma en 1,5 dies per mes i que aquest pronunciament ha esdevingut ferm perquè no ha estat impugnat.

La reducció de 1,5 dies per mes considerem que s'ha d'aplicar a la pena resultant després de l'aplicació de l'indult, i per tant, als dos anys de presó, el que fa que la reducció sigui de 36 dies i la pena a complir de 684 dies (900-180-36).

Dels 684 dies s'han de descomptar el 609 dies de presó preventiva, el que fa que la pena pendent de compliment sigui de 75 dies. Si l'inici del

compliment es situa en data 10 de novembre de 2019, segons la liquidació de condemna, a data d'avui, la pena ja està complerta, el que fa innecessari analitzar la procedència de concedir o no al recurrent la llibertat condicional i determini que hagi de declarar-se extingida la pena i acordar-se la immediata llibertat del recurrent.

IV.- CONSIDERANT: que com que s'ha estimat la pretensió del recurrent sobre la interpretació del concepte de reincident, malgrat que l'anàlisi de la possibilitat d'aplicar la llibertat condicional ha esdevingut innecessària, i, per tant, no pugui ser estimada, les costes han de ser declarades d'ofici.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- ESTIMAR PARCIALMENT el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de F.R.D.F. contra l'aute de data 17 de desembre del 2019 dictat pel Tribunal de Corts en la causa núm. 6000106/18

2.- REVOCAR PARCIALMENT dit aute i, en conseqüència, aplicar a F. R.D.F. els beneficis del Decret d'Indult de 18 d'octubre del 2019.

3.- DECLARAR EXTINGUIDA per compliment la pena de presó imposada a F.R.D.F. i com a conseqüència **ACORDAR** la seva immediata llibertat.

4.- Mantenir la resta de pronunciaments de la sentència que no han estat modificats per aquesta resolució.

5.- DECLARAR d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

6.- Retornar la Causa al Tribunal de Corts amb certificació del present aute per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho manem i signem.